

TRAP ATICILIĞI

Uçan hedef atıcılığı, tarihte ilk olarak uçurulan güvercinlere yapılan atışlarla başlamıştır. Pek çok insanın kabullenemeyeceği bu kötü yöntem kısa sürede son verilerek, sportif bir faaliyet olarak sürdürülebilmesi için makinelerle fırlatılan kil plaklara atış yapılmaya başlanmıştır. O günlerdeki adı "Kil Güvercin" anlamına gelen "Clay Pigen"dır, adının içindeki güvercin kelimesi ilk yıllarında yapılan güvercin atışlarından kalmadır. Daha sonra güvercin adına tamamen son verilerek "Kil Hedef" anlamına gelen "Clay Target" denmeye başlanmıştır. Kil hedeflere yapılan ilk atışlar Trap atıcılığının temelini oluşturmuştur. Önceleri çok basit poligon düzenekleri kurularak tek yöne uçan plaklara yapılan atışlar yıllar geçtikçe geliştirilmiş ve bu günkü "Olimpik Trap" formuna ulaşılmıştır. Günümüzde Trap atışlarında ana maddesi zift olan, görüntü ve boyut olarak çay tabağını andıran atış plakları kullanılmaktadır. Plaklarda aranan en önemli özellik, düzgün uçuş ve kırılganlıktır. Tanıtımının yapılacağı Trap Atıcılığı genellikle, iki atış yapabilen süperpoze veya yarı otomatik tüfeklerle yapılır. Trap tüfeklerinde aranan birkaç temel özellik vardır, uzaklaşan plaklara atış yapıldığı için saçma grubunun daha uzak noktalarda etkili olabilmesi için namluların dar şoklu olması (4/4 - 4/3 gibi), yine plakların uzaklaşması ve uzaklaşırken yükselmesi özelliğinden kundaklarının da dik olması tercih edilir. Dik kundaklı tüfeklerde yükselen plağa kendiliğinden üstleme verilmiş olacaktır. Tüfeklerin daha az sarsılması için de, ağır olması istenen diğer bir özelliktir. ISSE (Uluslararası Atıcılık Federasyonu)'nin koymuş olduğu kurallar gereği Trap atışlarında 7 1/2 numaralı saçmalı 24 gr. Fişekler kullanılır. Boyutlarda ve gramajda aşağı değerler atıcı için bir avantaj sağlamayacağından serbesttir, üst değerler yasaklanmıştır.

Atışlar atıcılardan 15 m. uzaklıktaki bir çukura yerleştirilmiş olan makinelerle fırlatılan plaklara yapılır. Çukur içerisinde her atıcının önünde üç makine bulunur. Bu makineler sağa, sola ve ortaya plaklar çıkartır. Plakların uçuş yüksekliği, makinenin 10 m. uzağında en az 1,5 m. en fazla 3,5 m. olmak zorundadır. Plaklar atıcının önündeki mikrofona ses vermesi ile anında çıkar. En fazla 76 m. ileriye düşer. 25 atışlık bir seri boyunca her atıcı makinelerden fırlatılan 10 sağ, 10 sol ve 5 orta plağa atış yapar. Çıkacak plakların sırası bilgisayar programıyla (divisör) belirlenir. Atıcı atış öncesi plağın hangi yöne çıkacağını bilemez. Toplam 5 atış istasyonunda atıcıların 5 tur dolaşması sonucu (25 atış) bir seri tamamlanmış olur. Her atıcı yarışma boyunca erkeklerde 125 plağa (5 seri, 5x25), bayanlarda 75 plağa (3seri, 5x25) atış yapar. Trap atıcısının fırlatılan her plağa iki fişek atma hakkı vardır, vurulan her plak atıcıya bir puan kazandırır. Plağın vuruş sayılabilmesi için gözle görünür bir parçasının kırılıp kopması gerekmektedir. Vuruşun gerçekleşmediği atışlara "Manke" denir. Trap atıcılığı dünyada olduğu gibi yurdumuzda da çok yaygın olarak yapılan bir spor dalıdır. Birçok ilde sevilerek yapılmaktadır, hatta bazı köylerde bile tek makine ile yarışmaları düzenlenmektedir. Atıcılar kendi aralarında buna "Çayır Trap'ı" adını vermişlerdir.

